

Arrest

nr. 350 911 van 28 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 20 oktober 2020 en heeft op 30 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming ingediend.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 31 maart 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 3 juni 2022 en 24 november 2022.

Op (...) 2023 werd verzoeker 18 jaar.

1.3. Op 20 april 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 april 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Ghazni stad in het district Ghazni, provincie Ghazni. Je bent Tadzjiek van origine. Jouw vader was een afwezige in het gezin, keek niet naar jullie om, hield niet van jullie en sloeg jou en de andere gezinsleden. Je mocht niet naar school gaan van jouw vader, maar je ging wel sporadisch naar de madrassa. Toen je elf of twaalf jaar oud was, begon je te werken in een winkel die ramen voor gebouwen voorzag.

Jouw vader had een eigen bouwbedrijf en kreeg verschillende projecten toegewezen. Voor jouw vertrek was jouw vader bezig aan een Amerikaans project, hetgeen hij deed samen met H.(...) M.(...). Om het project te kunnen financieren hadden H.(...) M.(...) en jouw vader veel geld geleend van anderen, waaronder ook van H.(...) R.(...). Omdat ze geen groot profijt konden maken van het project, vluchtte H.(...) M.(...) naar Pakistan, waardoor jouw vader er alleen voor stond. Op een dag, ongeveer zeven tot tien maanden voor jouw vertrek, kwamen acht of negen personen aan jouw deur hun geld eisen en naar jouw vader vragen. Jouw vader schakelde toen jouw oom L.(...) in om garant te staan voor de schuld bij H.(...) R.(...). Anderhalve maand later hadden zij echter niet het nodige geld verzameld, waardoor jouw moeder door H.(...) R.(...) werd geslagen. Hij gaf jouw vader toen anderhalve maand extra de tijd om het nodige geld bijeen te rapen, zo niet zou het leven van jouw vader in gevaar zijn. Jouw vader verdween toen ongeveer drie tot vier maanden van huis. In die periode heeft H.(...) R.(...) jouw oom L.(...) vermoord. Korte tijd na de dood van jouw oom werden jij en jouw vader door H.(...) R.(...) ontboden op het politiekantoor. Je werd toen verplicht om garant te staan voor jouw vader. Na deze gebeurtenis verdween jouw vader terug voor een bepaalde periode. H.(...) R.(...) kwam toen verschillende malen naar jullie huis, leverde soms een dreigbrief af bij jou thuis of in de winkel waar je werkzaam was en ontvoerde je in totaal vier maal, ofwel naar het district Muqur, ofwel naar Khogyani. Je werd toen gedurende enkele nachten vastgehouden in de aanwezigheid van H.(...) R.(...) en de taliban, waarna je terug werd vrijgelaten. H.(...) R.(...) bedreigde jou, jouw vader en jouw familie met de dood en eiste dat jij het geld van jouw vader aan hem zou bezorgen.

Naast zijn bouwbedrijf hield jouw vader zich ook bezig met het smokkelen van verboden stenen. Op een dag was jouw vader in het huis van een voormalige commandant in een ander district dan Ghazni in functie van deze stenensmokkel. Op het moment dat jouw vader daar was, werd hij echter gearresteerd door de nationale veiligheidsdienst, samen met de commandant, diens zoon en nog enkele andere personen. De volgende ochtend werd ook jij opgeroepen omdat jouw vader iemand nodig had die garant voor hem zou staan, opdat hij terug zou kunnen vrijkomen. Aanvankelijk wilde de commissaris jou niet aanvaarden als garant omwille van jouw jeugdige leeftijd. Een andere commissaris dacht er echter anders over en liet jou een aantal documenten ondertekenen opdat jouw vader en de andere gearresteerden terug kon worden vrijgelaten. Jij vertelde vervolgens het verhaal aan jouw maternale oom, die jou wegstuurde omdat je reeds veelvuldig problemen had met H.(...) R.(...) omdat je ook bij hem garant stond voor jouw vader.

Je verliet Afghanistan eind 2018, twee tot drie maanden na de val van de provincie Ghazni. Je reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Roemenië, Hongarije, Oostenrijk, Italië en Frankrijk naar België, waar je na een reis van ongeveer anderhalf jaar aankwam op 20 oktober 2020. Op 30 oktober 2020 diende je jouw verzoek om internationale bescherming in.

Na jouw vertrek, ongeveer drie maanden voor jouw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS, kreeg je bericht van jouw maternale oom dat jouw zus M.(...) en jouw broer Z.(...) werden meegenomen door H.(...) R.(...). Tien dagen voor jouw eerste persoonlijk onderhoud vernam je dat jouw broer en zus terug werden vrijgelaten met behulp van de mawlawi en de ouderen van de moskee, dit onder voorwaarde dat jij of jouw vader zich zou overhandigen aan H.(...) R.(...).

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban of H.(...) R.(...). Verder vrees je ook dat je problemen zou kunnen krijgen met de taliban omwille van jouw terugkeer uit Europa. Jouw voogd en jouw advocaat verwijzen tevens naar jouw integratie in België.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: jouw taskara, de taskara's van jouw moeder, vader en jongste broer, een medisch attest van een oor-neus-keelarts over pijn aan jouw neus, een medisch attest van een huisarts die stelt dat je last hebt van eczeem, een attest van een psychotherapeut die je enkele keren ontmoette eind 2021, verschillende documenten aangaande de tewerkstelling van jouw vader, een dreigbrief van de taliban, een document over het atelier 'sanitair chauffage' dat je volgt, een attest van jouw werkgever (d.d. 14/11/2022), een formulier van jouw inschrijving in de tuinbouwsector, een document van Constructiv, het fonds voor bestaanszekerheid (d.d. 09/10/2022) en gaf jouw voogd per email (d.d. 01/12/2022) een overzicht van jouw schoolloopbaan en professionele activiteiten.

Na het persoonlijk onderhoud gaf jouw voogd enkele opmerkingen bij het verloop van het tweede persoonlijk onderhoud. Deze zijn terug te vinden in het administratief dossier.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige ten tijde van het indienen van je verzoek om internationale bescherming en ten tijde van je persoonlijke onderhoud bij het CGVS, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werden de persoonlijke onderhouds afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; vond jouw persoonlijk onderhoud plaats in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Voorts dient hieraan nog te worden toegevoegd dat, daar waar jouw voogd en jouw advocaat stelden dat er geen rekening werd gehouden met jouw leeftijd bij de vraagstelling (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 24/11/2022, CGVS 2, p. 18 – p. 19), je er bij aanvang van beide persoonlijke onderhouds op werd gewezen dat je meer uitleg mocht vragen indien je iets niet begreep (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2), dat de vragen verduidelijkt en geherformuleerd werden telkens je aangaf de vraag niet begrepen te hebben en bijkomende vragen werden gesteld om een aantal zaken uit te klaren, hetgeen ook herhaaldelijk werd vermeld (CGVS 2, p. 11, p. 12, p. 13, p. 15, p. 16). Op 2 april 2023 werd je meerderjarig waardoor het Verdrag voor de rechten van het kind niet meer op jou van toepassing is.

Wat betreft jouw huidprobleem, hetgeen voornamelijk voorkomt in stresssituaties, zoals de huisarts en jouw voogd stellen, dient te worden aangestipt dat in het medisch attest dat wordt bijgebracht ter staving hiervan, wordt geadviseerd dat je nood hebt aan een stabiele omgeving (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 03/06/2022, CGVS 1, p. 19). Hoewel je voogd aanhaalt dat jouw situatie zeer gevaarlijk is, je een keer naar de spoedafdeling werd gebracht en je een dermatoloog bezocht (CGVS 1, p. 19), toon je geen van deze zaken aan en leg je enkel een attest neer van je huisarts waarmee het door je voogd geschetste beeld niet wordt aangeetoond. Er worden in dit attest verder geen aanbevelingen gedaan naar het persoonlijk onderhoud toe. Ook aangaande jouw vermeende psychologische kwetsbaarheid (CGVS 1, p. 19), dient te worden aangestipt dat uit het aangebrachte attest geen aanbevelingen naar het persoonlijk onderhoud toe blijken. Ofschoon je voogd aanhaalde dat je enkele keren naar een psycholoog ging en vervolgens naar een psychiater (CGVS 1, p. 19) moet opgemerkt worden dat uit nazicht van de lijst van de psychologencommissie – een lijst waarop men verplicht ingeschreven dient te worden als psycholoog (ook klinische psychologen dienen zich hierop in te schrijven) – blijkt dat mevrouw D.-L. niet geregistreerd staat als psycholoog en ze bijgevolg hoogstens als psychotherapeut kan beschouwd worden. Hoewel in het attest wordt vermeld dat er een aantal sessies hebben plaatsgevonden op het einde van het jaar 2021, maar je er niet in slaagde om jouw gevoelens en gedachten onder woorden te brengen, en de sessies ondertussen gestopt zijn zoals jouw voogd ook verduidelijkt (CGVS 1, p. 19), blijkt uit dit verslag op geen enkele manier dat je niet op een volwaardige manier aan de asielprocedure zou kunnen deelnemen. Evenmin blijkt uit dit attest dat je psychologisch fragiel bent zoals je voogd beweert (CGVS 1, p. 19). Er kan weliswaar worden afgeleid dat de sessies stopgezet werden eind 2021, bijna anderhalf jaar geleden dus, maar er wordt in het attest niet verduidelijkt hoe frequent je deze psychotherapeut bezocht, noch in welke omstandigheden deze sessies plaatsvonden, noch op basis waarvan mevrouw D.-L. tot de conclusie kwam dat je psychologisch lijdt maar dit niet kunt uiten. Verder dient vastgesteld te worden dat je, ondanks de begeleiding van je voogd, geen enkel bewijs kunt neerleggen van enige verdere psychologische begeleiding. Dat noch jij noch je voogd hiertoe enige aantoonbare stappen hebben gezet het afgelopen anderhalf jaar, is niet in overeenstemming te brengen met de door jouw voogd beweerde psychologische fragiliteit. Integendeel, uit de neergelegde documenten blijkt dat je in België in staat was werk te vinden en uit te voeren zonder enige melding van enige problemen. Desalniettemin werd je bij aanvang van beide persoonlijke onderhouds gewezen op het nemen van pauzes indien je hiertoe de nood voelde (CGVS 1, p. 3, p. 4; CGVS 2, p. 3) en werd je de kans geboden om in een tweede persoonlijk onderhoud verdere uitleg te geven (CGVS 2). Op het einde van elk persoonlijk onderhoud maakte je vervolgens ook duidelijk alle vragen en de tolk begrepen te hebben (CGVS 1, p. 20; CGVS 2, p. 18). Noch uit het verloop van de persoonlijke onderhouds noch uit de neergelegde documenten kan dan ook worden afgeleid dat jouw psychologische staat of jouw huidproblemen een impact hadden op jouw vermogen om op adequate wijze deel te nemen aan de persoonlijke onderhouds.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat jouw verklaringen over de oorsprong en de kern van jouw problemen, met name jouw vrees voor H.(...) R.(...), vaag, oppervlakkig en bijzonder onwaarschijnlijk zijn, hetgeen de waarachtigheid van de door jou opgeworpen feiten ondergraaft. Je stelt dat jouw problemen aanvingen nadat jouw vader een som geld van H.(...) R.(...) had geleend in functie van een bouwproject voor

de Amerikanen dat jouw vader diende uit te voeren met zijn bouwbedrijf, en linkt dit project aan PRT (CGVS 1, p. 8, 15). Uit objectieve informatie toegevoegd aan jouw dossier blijkt dat de laatste Provincial Reconstruction Teams (PRT) in Afghanistan eind december 2014 werden beëindigd, meer dan drie jaar voor de door jou beweerde problemen met H.(...) R.(...) en ongeveer vier jaar voor jouw vertrek uit Afghanistan. Deze vaststelling zet de geloofwaardigheid van de door jou beschreven gebeurtenissen dan ook reeds danig op de helling.

Je slaagde er verder niet eens in om te duiden hoeveel geld jouw vader dan van H.(...) R.(...) had geleend, noch weet je of H.(...) M.(...), die zakenpartner van jouw vader eveneens geld van hem had geleend (CGVS 1, p. 16). Je komt immers niet verder dan te stellen dat jouw vader echt veel geld had geleend en hij hier ushr op diende te betalen (CGVS 1, p. 16). Vreemd is echter dat je tijdens het tweede persoonlijk onderhoud plots wel stelt dat het om 110 000 dollar ging (CGVS 2, p. 14, p. 15). Jou er op gewezen dat je tijdens het eerste persoonlijk onderhoud hierover geen soelaas kon bieden, ontken je dit en geef je aan het steeds over 110 000 te hebben gehad (CGVS 2, p. 15). Dat de tolk dit niet goed vertaald zou hebben omwille van een ander accent, kan niet worden gevolgd, daar je tijdens je eerste onderhoud uitdrukkelijk verklaarde het niet te weten op het moment dat je gevraagd werd naar het geleende bedrag van jouw vader, noch zou H.(...) R.(...), die jou uiteindelijk vier keer heeft meegenomen voor enige tijd in het kader van dit probleem, ooit gezegd hebben hoeveel geld jouw vader hem verschuldigd was (CGVS 1, p. 16, p. 18; CGVS 2, p. 15). Uit deze duidelijke, uitgebreide verklaringen kan hoegenaamd niet afgeleid worden dat de tolk een bedrag niet goed zou hebben vertaald omwille van een verschil in accent. Er kan dan ook niet worden gevolgd dat bovenstaande lacune aan een probleem met de tolk te wijten zou zijn. Bovendien gaf je tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aan de tolk goed te begrijpen, hetgeen je bevestigde op het einde van het persoonlijk onderhoud (CGVS 1, p. 2, p. 20), en werden de notities van het persoonlijk onderhoud je toegestuurd om eventuele opmerkingen te geven. Je stelde dat je deze notities niet ontving en aldus niet las (CGVS 2, p. 15) maar uit het administratief dossier blijkt dat je voogd deze aangetekend heeft ontvangen waardoor dit geen afdoende reden is waarom je dit beweerde opmerkelijke hiaat niet opmerkte. Er kan begrip worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd en het feit dat je niet over alle details beschikt, zoals ook jou voogd en jouw advocaat opmerken (CGVS 2, p. 18), doch worden hier geen details gevraagd, maar gaat het over basisinformatie, daar je verschillende malen zelf benaderd bent geweest door H.(...) R.(...), waardoor het vreemd is dat je aanvankelijk geen duidelijkheid kon verschaffen over de som geld die jouw vader aan H.(...) R.(...) verschuldigd was. Dit maakt immers de kern van jouw vrees uit, daar jij hiervoor borg diende te staan voor jouw vader en uiteindelijk ook Afghanistan verliet. Dat je hierover geen soelaas kan bieden en er onduidelijke en zelfs tegenstrijdige verklaringen over aflegt, mag dan ook verbazen. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door jou voorgestelde feiten.

Vervolgens kan je niet aannemelijk maken dat H.(...) R.(...) contacten zou hebben gehad met de taliban, daar je deze contacten op geen enkele manier kan concretiseren, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan de band van H.(...) R.(...) met de taliban. Gevraagd om zijn contacten met de taliban te preciseren, verwijst je naar het feit dat H.(...) R.(...) jou meenam naar de taliban, ze Pashtou spraken en jouw maternale oom werd geslagen door de taliban (CGVS 1, p. 17). Of H.(...) R.(...) dan al dan niet zelf aangesloten was bij de taliban, weet je niet te verduidelijken (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 14). Daar waar je verklaarde dat H.(...) R.(...) veel connecties had, verwijst je enkel naar de neef van H.(...) R.(...), die een groot lid was van de taliban, maar wie zijn neef was of wat hij deed voor de taliban weet je niet te zeggen (CGVS 1, p. 17). Evenmin kan je duiden hoe jouw vader H.(...) R.(...) dan kende (CGVS 1, p. 17). Hoewel je kan zeggen dat H.(...) R.(...) van de provincie Ghazni afkomstig is en contacten heeft met de taliban, heb je geen enkele verdere informatie over hem (CGVS 1, p. 17). Er kan opnieuw begrip worden opgebracht voor het feit dat je niet over alle details beschikt omwille van jouw jeugdige leeftijd, doch kan worden verwacht dat je meer kennis hebt over H.(...) R.(...), de spilfiguur in jouw relaas en de persoon die je nog steeds zou vrezen. Dat je de connecties van H.(...) R.(...) amper kan concretiseren, doet dan ook de nodige vragen oproepen en ondermijnt dan ook jouw bewering dat H.(...) R.(...) contacten had met de taliban.

Ook het feit dat je vaders problemen met H.(...) R.(...) pas werkelijk startten in 2018 terwijl PRT sinds eind 2014 werd opgedoekt, ondermijnt de geloofwaardigheid van je bewering dat hij of zijn neef een belangrijke functie uitoefenden bij de taliban. In dat geval zou immers redelijkerwijze mogen worden verwacht dat H.(...) R.(...) zijn connecties bij de taliban sneller zou aanspreken om je vader tot afbetaling te dwingen. Dat H.(...) R.(...) overigens na jouw vertrek je broer en misschien ook je zus – dit kon je niet eens met zekerheid zeggen (CGVS 2, p. 17) – meenam maar hen vervolgens weer vrijliet (CGVS 2, p. 16, p. 17) is opnieuw niet in overeenstemming met de bewering dat het hier om een belangrijke talibancommandant of familie van een belangrijke talibancommandant zou gaan. Hierbij kan ten overvloede nog aangestipt worden dat je bij je aanmelding louter zei dat je problemen had ondervonden omdat je vader schulden had gemaakt zonder enige melding te maken van enige band van zijn schuldeiser met de taliban (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling).

Verder moet er gewezen worden op de houding van jouw familie, die niet strookt met een gegronde vrees voor vervolging. Daar waar je verklaarde dat jouw paternale oom L.(...) aanvankelijk garant stond voor jouw vader, geef je aan dat hij verder niets ondernam omdat hij H.(...) R.(...) niet kende (CGVS 2, p. 15). Dit kan echter niet worden gevolgd, daar jouw paternale oom niet eens naar de dorpsoudsten is gestapt om het probleem daar aan te kaarten, noch kan je duiden of de dorpsoudsten al dan niet zouden kunnen bemiddelen

binnen dit conflict (CGVS 2, p. 15). Verwacht kan worden dat in een tribale samenleving als Afghanistan jouw familie op zijn minst de dorpsoudsten trachtte in te schakelen om te bemiddelen, gelet op de vaststelling dat de dorpsoudsten hebben bemiddeld opdat jouw broer en jouw zus terug konden worden vrijgelaten (CGVS 2, p. 16, p. 17). Voorts weet je ook niet of jouw paternale oom andere familieleden zou hebben ingelicht (CGVS 2, p. 16). Ofschoon rekening dient gehouden te worden met jouw jeugdige leeftijd ten tijde van de door jou voorgestelde feiten, kan wel worden verwacht dat je op de hoogte bent van eventuele stappen die je familie ondernam. Wat betreft de dood van jouw oom L.(...), dient nog te worden aangestipt dat je zijn dood, naar aanleiding van zijn borgstelling voor jouw vader, op geen enkele manier weet te staven. Je verwijst weliswaar naar een aankondiging op Sabawoon, doch tot op heden heb je niets aangebracht ter staving van de dood van jouw maternale oom (CGVS 2, p. 16).

Wat betreft jouw eigen problemen naar aanleiding van bovenstaand conflict, dient te worden opgemerkt dat je amper enige notie hebt van de inhoud van de dreigbrieven die je ontving, en dat je geenszins voldoende inspanningen hebt geleverd om de inhoud ervan te achterhalen. Er kan begrip worden opgebracht voor het feit dat je deze brieven zelf niet kan lezen, doch verklaar je dat een tolk jou wat uitleg heeft gegeven over het document (CGVS 1, p. 11). Gevraagd wat de tolk jou hierover dan zou hebben verteld, repliceer je dat hij niet veel zei en je opdroeg om deze documenten af te leveren tijdens jouw persoonlijk onderhoud (CGVS 1, p. 11). Gepeild naar meer informatie aangaande de inhoud van deze brieven, slaag je er niet in te verduidelijken of jouw naam in deze brieven vermeld stond, noch weet je door wie deze brieven ondertekend werden (CGVS 2, p. 5). Gevraagd naar de naam M. R., de naam die onderaan de brief staat die je neerlegt, moet je het antwoord schuldig blijven (CGVS 2, p. 5). Daar waar je er in slaagt een van de brieven die je ontving, neer te leggen, kan je geen soelaas bieden over hetgeen er met de andere dreigbrieven zou zijn gebeurd (CGVS 2, p. 6). Je weet zelfs niet of je twee dan wel drie dreigbrieven kreeg (CGVS 2, p. 5). Vervolgens mag het verbazen dat je niet meer over de inhoud van deze dreigbrieven kan weergeven, terwijl men ook mondelinge instructies gaf over wat er van jou verwacht werd en wat je zou moeten gaan doen, bij het overhandigen van de dreigbrieven (CGVS 2, p. 5). Jouw gebrekkige kennis over de inhoud van deze brieven, doet dan ook de nodige vragen oproepen. De dreigbrieven van H.(...) R.(...) of de taliban zijn immers rechtstreeks verbonden aan jouw asielmotieven, waardoor kan worden verwacht dat je je trachtte te informeren over de inhoud van deze dreigbrieven, ten einde het risico op vervolging te kunnen inschatten. Dat jij, noch jouw familie enige interesse toonde in de inhoud van deze brieven, ondermijnt de geloofwaardigheid van jouw vermeende vrees verder. Opnieuw kan hierbij gewezen worden op de passieve houding van jouw familie en op jouw gebrek aan informatie hierover. Je kan immers niet duiden of jouw familie al dan niet iets gedaan heeft nadat je deze dreigbrieven ontving en vervolgens door H.(...) R.(...) gedurende een bepaalde periode werd meegenomen (CGVS 2, p. 16). Er kan weliswaar begrip worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd, alsook voor het gegeven dat jouw moeder als vrouw weinig kon betekenen, maar je verklaringen over de apathische houding van je maternale oom zijn absoluut niet geloofwaardig. Er kan niet worden ingezien dat jouw oom zich louter bezighield met zijn eigen leven en jou of jouw moeder niet verder zou hebben bijgestaan, gelet op zijn waarschuwing om Ghazni te verlaten (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 16). Hij ondernam volgens jou absoluut niets nadat jij werd meegenomen en distantieerde zich van jouw problemen omdat je vader had gedreigd te scheiden van jouw moeder (CGVS 1, p. 18). Zelfs indien je vader een koppige man was die niet wilde dat zijn schoonbroer zijn schulden afbetaalde en je maternale oom daarom in eerste instantie niet tussenkwam, is het niet ernstig dat je maternale oom geen enkele poging ondernam om tot een oplossing te komen nadat jij verschillende keren meegenomen werd en je gehele gezin met de dood werd bedreigd. Je gaf immers zelf aan dat je maternale oom met de verkoop van één stukje van zijn talrijke velden de schuld zou kunnen aflossen (CGVS 1, p. 18), dat hij heel veel bezittingen heeft in Baloul Zaheb, dat hij rijk is en zelfs de verantwoordelijke van zijn wijk of gebied is (CGVS 2, p. 7) en dat hij bereid was jouw reis naar Europa te financieren zonder enige vereiste van terugbetaling (CGVS 2, p. 7). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan je bewering dat je maternale oom deze bijzonder bedreigende situatie verkoos boven het verkopen van één stukje van zijn talrijke velden. Dat hij niet eens iemand zou hebben ingelicht omtrent jullie problemen, kan wederom niet worden gevolgd (CGVS 1, p. 17, p. 18; CGVS 2, p. 16).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de door jou voorgehouden problemen met H.(...) R.(...).

Vervolgens haal je een vrees aan voor de overheid, omdat je ook daar borg diende te staan in het kader van de illegale activiteiten van jouw vader, waarbij hij verboden stenen smokkelde. Je maakt echter niet aannemelijk dat jouw vader betrokken zou zijn geweest in het smokkelen van stenen, gelet op jouw gebrekkige kennis over diens activiteiten. Zo kan je niet duiden hoe jouw vader deze stenen smokkelde, noch wie hierbij betrokken was of welke stenen dit waren (CGVS 1, p. 8, p. 9; CGVS 2, p. 10). Je verklaart dat jouw vader de stenen van de bergen haalde, doch waar hij dit dan zou hebben gehaald of welke routes hij volgde, weet je niet te zeggen (CGVS 2, p. 9, p. 10). Hoewel je op een gegeven moment spreekt over de hulp van S.(...) bij de stenensmokkel van jouw vader, alsook dat hij in contact zou hebben gestaan met H.(...) R.(...), kan je over deze personen geen verdere informatie verschaffen (CGVS 2, p. 10, p. 11). Je haalt echter wel aan dat S.(...) een grote persoon zou zijn geweest bij de overheid, doch wat hij voor de overheid deed, weet je niet, noch kan je duiden wie H.(...) R.(...) is en op welke manier hij jouw vader dan zou hebben geholpen (CGVS 2, p. 10, p. 11). Verder slaag je er weliswaar in de kleuren van de stenen weer te geven,

alsook te stellen dat het dure stenen betrof en dat hij soms standbeeldjes van klei smokkelde, maar wat er dan zo speciaal aan deze stenen of wat dat standbeeld was, weet je niet te duiden (CGVS 1, p. 9; CGVS 2, p. 9). Evenmin kan je verduidelijken wat deze standbeelden dan precies inhielden of wie of wat de afgebeelde figuur dan betrof (CGVS 2, p. 9). Hoewel jouw maternale oom jou inlichtte over de smokkelactiviteiten van jouw vader, stelde je hem geen verdere vragen (CGVS 2, p. 10). Er kan begrip worden opgebracht voor het feit dat je niet over de alle details beschikt aangaande de illegale activiteiten van jouw vader, doch kan worden verwacht dat je jou informeert omtrent deze zaken, daar de stenensmokkel van jouw vader de oorzaak is van jouw vrees voor de overheid. Dat je geen verdere vragen aan jouw oom zou hebben gesteld, doet dan ook verbazen. Er wordt geenszins verwacht dat je over alle details beschikt aangaande de stenensmokkel van jouw vader, doch blijkt dat je evenmin enige basiskennis bezit hieromtrent. Jouw gebrekkige verklaringen ondermijnen dan ook de ernst van jouw vermeende vrees.

Voorts acht het CGVS het bijzonder onwaarschijnlijk dat jij – als dertienjarige – borg zou hebben gestaan voor alle aanwezige personen die werden gearresteerd in het huis van de commandant op het moment dat jouw vader daar aanwezig was in functie van zijn illegale activiteiten. Het is dan ook weinig plausibel dat men jou zou hebben aangeduid als garant, terwijl je naar eigen zeggen geen enkele connectie had met die andere personen, noch weet wie de andere betrokken personen dan waren (CGVS 2, p. 12). Daar waar je verklaart dat er corruptie heerste en dat men omgekocht was om jou aan te kunnen duiden als borgsteller, kan je niet concretiseren wie er dan omgekocht zou zijn geweest (CGVS 2, p. 12). Er kan niet worden begrepen dat de overheid – ook al zou er corruptie in het spel zijn zoals jij beweert – zou hebben goedgekeurd dat jij – als dertienjarige – garant zou gaan staan voor alle gearresteerden, zonder enige daadwerkelijke garantie dat jij de borgstelling zou kunnen gaan verwezenlijken bij eventuele toekomstige problemen (CGVS 2, p. 12). Er kan dan ook niet worden ingezien dat de overheid zou instemmen met een dertienjarige die op geen enkele manier gezag kan afdwingen om toekomstige problemen in de toekomst te vermijden of te waarborgen dat jij er in slaagt deze personen over te dragen bij de overheid bij toekomstige problemen (CGVS 2, p. 13). Dat de overheid de voorkeur gaf aan jou, als dertienjarige, en toen niemand anders zou hebben aangewend als garant, is weinig plausibel.

Tot slot dient te worden onderstreept dat je in het ongewisse blijft wat betreft de opvolging van de problemen naar aanleiding van het feit dat je borg stond in het kader van de stenensmokkel van je vader na jouw vertrek. Je weet immers niet te zeggen of er iemand anders jouw taak als garant diende over te nemen na jouw vertrek (CGVS 2, p. 16). Gevraagd of jouw neven de borg konden overnemen, stel je het niet te weten. Je voegt er aan toe dat niemand dit durfde te doen en dat niemand jouw vader vertrouwde, doch haalde je eerder aan dat de overheid er niet voor terugdeinsde om een minderjarige die verantwoordelijkheid toe te schuiven, waardoor het allerminst om vertrouwen in jouw vader draait (CGVS 2, p. 16). Ook in de weinige contacten die je met jouw familie hebt, heb je jou hierover niet geïnformeerd (CGVS 2, p. 16). Een dergelijk gebrek aan interesse is niet ernstig. Ook van een jonge verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat deze de nodige pogingen onderneemt om zich te informeren omtrent de evolutie van zijn of haar problemen en de situatie in zijn of haar land van herkomst. Dat je nalaat dit te doen, noch dat jouw familie jou hierover zou hebben ingelicht, getuigt van een gebrek aan interesse in jouw voorgehouden problemen en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw ingeroepen vrees voor vervolging.

Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat je niet aannemelijk weet te maken dat je ook in het kader van de illegale activiteiten van jouw vader als garant zou zijn aangeduid, en aldus hieromtrent een vrees zou moeten koesteren bij terugkeer naar Afghanistan.

Daar waar jouw voogd en jouw advocaat verwijzen naar de moeilijke relatie met jouw vader, waardoor je niet de nodige vragen aan jouw vader kon stellen en aldus niet de nodige informatie of details kon verkrijgen (CGVS 2, p. 18), dient te worden onderstreept dat bovenstaande zaken allen elementen zijn die deel uitmaken van de kern van jouw vrees. Daar je een vrees koppelt aan de illegale stenensmokkel van jouw vader, alsook aan het feit dat jouw vader een som geld leende van H.(...) R.(...), waarvoor jij telkens werd aangeduid als garant, en je aldus hierdoor jouw land diende te ontvluchten, kan worden verwacht dat je de nodige basiskennis bezit omtrent de problemen in het kader van jouw vermeende vrees. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan niet worden gesteld dat je hierin slaagt. Zelfs indien je deze informatie niet rechtstreeks van je vader kon bekomen mag hierbij worden verwacht dat je maternale oom op zijn minst enkele van deze zaken zou hebben toegelicht indien je werkelijk vervolging zou vrezen ten gevolge van deze gebeurtenissen.

Wat betreft de slechte relatie met jouw vader, het feit dat hij jullie soms sloeg (CGVS 1, p. 5, p. 6; CGVS 2, p. 7, p. 10, p. 11, p. 12), en de bewering van je voogd dat je schrik had van je vader (CGVS 2, p. 18), moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat je noch bij je registratie noch bij de DVZ enige melding maakte van deze problematiek (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling; vragenlijst CGVS d.d.30/03/2023, vraag 3.5). Ook tijdens je persoonlijke onderhouds bij het CGVS haalde je op geen enkel moment een actuele vrees aan ten aanzien van je vader. Bovendien dient nog te worden opgemerkt dat je in het ongewisse blijft wat betreft de huidige situatie van jouw vader, alsook zich hiertoe amper geïnformeerd heeft, hetgeen een actuele vrees voor vervolging door jouw vader volkomen ondermijnt. Je weet immers niet waar hij op dit moment verblijft, noch wanneer hij voor het laatst naar huis kwam (CGVS 2, p. 7, p. 9). Je stelt niets meer van jouw vader vernomen te hebben nadat je borg voor hem moest staan bij de overheid, noch heeft jouw familie in Afghanistan enige notie van de huidige situatie van jouw vader, noch weet je of jouw vader nog naar huis is

teruggekeerd nadat je Afghanistan verliet en of jouw vader op de hoogte is van jouw vertrek uit Afghanistan. Er kan begrip worden opgebracht voor de moeilijke relatie met jouw vader, doch dat er niemand van de familie zich verder geïnformeerd zou hebben naar de huidige situatie van jouw vader, ten einde te kunnen inschatten wat dit betekent voor de verdere ontwikkeling van jouw problemen, is reeds weinig plausibel. Daar waar je verklaart dat je met jouw familie niet meer over jouw vader zou hebben gesproken, kan dit niet worden gevolgd daar de problemen met jouw vader de aanzet zijn voor jouw vrees (CGVS 2, p. 8, p. 9). Verwacht kan dan ook worden dat jouw familie jou hierover op de hoogte houdt. Evenmin vroeg je zelf bij jouw moeder naar de situatie van jouw vader (CGVS 2, p. 9). Dat jij, noch jouw familie enige stappen ondernamen om zich te informeren over het lot van jouw vader, mag verbazen. Verwacht kan worden dat jullie zich hierover informeren, daar de problemen van jouw vader en uiteindelijk ook het feit dat je tweemaal garant diende te staan hieruit voortvloeiend, de kern van jullie vrees uitmaken. Dat jij noch jouw familie op de hoogte zou zijn van de huidige situatie van jouw vader, is niet ernstig. Dit doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw voorgehouden problemen.

Tot slot dient nog te worden aangestipt dat je de nodige steun kreeg van jouw maternale oom en je zelf jouw steentje bijdroeg om jouw moeder te ondersteunen. Je verklaarde immers reeds op jonge leeftijd tewerkgesteld te zijn geweest in een winkel die ramen voor woningen voorzag (CGVS 1, p. 7). Het geld dat je daar verdiende, stond je af aan jouw moeder of jouw maternale oom, waarbij jouw moeder jou soms ook tien of twintig roepies gaf en een deel spaarde om jouw reis te kunnen bekostigen (CGVS 2, p. 7). Jouw vader heeft nimmer gevraagd naar jouw verdienste, noch weet je wat hij ervan vond dat jouw moeder geld opzette voor jou (CGVS 2, p. 8). Tevens blijkt op basis van jouw verklaringen dat jouw moeder de nodige steun kreeg van jouw maternale oom. Je stelt immers dat hij jouw moeder ondersteunde op financieel vlak, hij rijk was en veel bezittingen had, een vooraanstaande positie had als verantwoordelijke van de wijk waar hij woonachtig was, waardoor hij het geld dat hij gaf om jouw reis te kunnen meefinancieren niet terug verwachtte, alsook jullie voorzag in voedsel en kledij (CGVS 2, p. 7, p. 8, p. 9). Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je over een netwerk beschikt los van jouw vader, bij een terugkeer naar Afghanistan. Verwacht kan dan ook worden dat jouw maternale oom jouw moeder en de rest van het gezin verder zal ondersteunen.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan het door jou aangehaalde asielrelaas, waarop je jouw asielmotieven steunt. Je bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat je in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève. Met betrekking tot de aanvullingen van jouw voogd en jouw advocaat dat je in België inspanningen hebt gedaan om je hier te integreren, je in jouw werk investeert en er onmisbaar bent, je een opleiding houtwerk volgt, je perfect Frans spreekt, je hier opgegroeid bent, je hier hebt leren lezen en schrijven en je hiertoe verschillende documenten aanbrengt (CGVS 2, p. 18, p. 19), dient te worden opgemerkt dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd jouw eventuele risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien je een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet je jou, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Wat betreft jouw verblijf en integratie in België, dient verder ook gewezen te worden op de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) waaruit niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met

argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft jouw vier jaar durende verblijf in Europa verwijzen jij, jouw voogd en jouw advocaat naar het feit dat de taliban jou niet als een volwaardig mens of een echte moslim zou gaan beschouwen; je via de luchthaven zou terugkeren; je jouw leven zou moeten leiden zoals de taliban willen, hiermee doelend op het feit dat je een baard zou moeten laten groeien en op bepaalde tijdstippen zou moeten gaan bidden; je hier kan werken en een opleiding kan volgen; je de keuze hebt om naar de fitness te gaan; je respect krijgt van de mensen hier terwijl jou zus in Afghanistan niet naar school kan gaan en je beïnvloedbaar bent voor de Belgische gewoonten en gebruiken op school omwille van jouw jeugdige leeftijd (CGVS 2, p. 13, p. 14, p. 19). Hierbij dient te worden aangestipt dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen (bijvoorbeeld kledij, sociale omgang,...) gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en je toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. Bovendien kan worden opgemerkt dat je ook in Afghanistan reeds jarenlang werkte (CGVS 1, p. 5). De door jou aangehaalde algemeenheden kunnen niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknotting of inperking tot onmenselijke behandeling zou kunnen leiden. Je laat dan ook na in concreto aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Voorts blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij, je advocaat alsook je voogd echter in gebreke.

Voor zover je voogd en advocaat aanhalen dat je in België je leven opbouwde en verwijzen naar je scholing en werk in 2021 en 2022 (CGVS 2, p. 18, p. 19; opmerkingen bij de notities), moet worden vastgesteld dat je tot dertienjarige of veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS 1, p. 9), waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Hierbij moet bijzondere aandacht worden verleend aan je verklaring dat je ook in Afghanistan reeds jarenlang tewerkgesteld was in een glazenwinkel en een bovenmatige zelfstandigheid had door de afwezigheid van je vader (p. 5, p. 6). Je ging tevens naar de moskee, nam deel aan begrafenissen en ging af en toe naar een madrassa (CGVS 1, p. 6) waaruit blijkt dat je duidelijk deelnam aan de Afghaanse maatschappij voor je komst naar Europa. Na jouw vertrek had je nog contact met jouw maternale oom in Afghanistan (CGVS 1, p. 5, p. 6, p. 10). Uit niets blijkt dan ook dat jij, een Tadzjiekse soennitische moslim (verklaringen DVZ d.d. 30/03/2022, vraag 5d, 9) totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, laat staan dat je hierdoor vervolging zou dienen te vrezen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij

terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Daar waar jouw advocate verwijst naar jouw herkomst uit de provincie Ghazni, hetgeen vaak in het nieuws komt omwille van de aanslagen die er gepleegd worden door Daesh of de spanningen tussen de taliban en andere groeperingen, zonder dit verder te concretiseren (CGVS 2, p. 19), dient gewezen te worden op de grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen.

Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het

uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De door jou neergelegde documenten vermogen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin om te buigen. Jouw taskara en de taskara's van jouw vader, moeder en broer tonen hoogstens jullie identiteit en nationaliteit aan. Wat betreft je taskara moet worden opgemerkt dat het gelet op de aangehechte foto niet ernstig is dat je leeftijd amper een jaar eerder op tien jaar werd geschat. Dit tast de authenticiteit van dit document ernstig aan en doet het vermoeden rijzen dat je een taskara achterhoudt waarvan de informatie niet overeenkomt met je verklaringen en/of je jezelf jonger voordoeft dan je in werkelijkheid bent. Hoe dan ook moet worden opgemerkt dat je zelf de leeftijd waarop je je originele taskara aanvroeg, schatte op twaalf of dertien jaar oud (CGVS 1, p. 12). Volledigheidshalve kan hierbij worden aangestipt dat er in Oostenrijk een leeftijdsonderzoek werd ingepland maar dat je het land verliet voor deze kon worden uitgevoerd (zie administratief dossier).

Wat betreft de dreigbrief van de taliban werd reeds eerder aangehaald dat je nauwelijks enige notie hebt van de inhoud van deze brief. De documenten omtrent de werkzaamheden van jouw vader bij een bouwbedrijf, zeggen louter iets over zijn job an sich, maar zeggen niets over jouw vrees naar aanleiding van het feit dat jouw vader geld leende bij H.(...) R.(...). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Deze documenten, alsook de neergelegde taskara's, kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten. Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan de door jou neergelegde documenten. De verschillende documenten om aan te tonen dat je goed geïntegreerd bent in België en hier school loopt en werkt, hebben geen uitstaans met jouw asielmotieven. Zoals reeds eerder gesteld werd, dien je je hiervoor te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Het medisch attest dat volgens je voogd aantoont dat jouw vader jou heeft geslagen (CGVS 1, p. 11) toont hoogstens aan dat je pijn hebt aan je neus en er een vervorming van je neus

is maar doet op geen enkele wijze uitspraak over de oorzaak hiervan. Een arts kan overigens nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. De attesten waaruit blijkt dat je in België psychologisch werd begeleid en je opgevolgd wordt voor jouw huidproblemen laten niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van jouw vluchtmotieven en werden hierboven reeds besproken.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat wat betreft de opmerkingen van jouw voogd na het tweede persoonlijk onderhoud deze werden meegenomen in bovenstaande analyse.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de oude artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het "administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker verwijst in zijn inventaris bij zijn verzoekschrift naar volgende documenten en vermeldt er telkens de link naar de betreffende website bij:

- Nansen "Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek" van oktober 2021 (stuk 3);
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR) "UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan" van februari 2022 (stuk 4);
- UNOCHA "Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights" van 8 februari 2022 (stuk 5);
- OHCHR "Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan" van 7 maart 2022 (stuk 6);

- World Food Programme (WFP) “*Our presence is hope: Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan*” van 25 januari 2022 (stuk 7);
- United Nations “*Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan*” van 15 maart 2022 (stuk 8);
- U.K. Home Office “*Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*” van februari 2022 (stuk 9);
- U.K. Home Office “*Country Policy and Information Note Afghanistan: Humanitarian situation*” van februari 2022 (stuk 10);
- France 24 “*Afghanistan’s health system on the brink as Taliban confront a difficult winter*” van 8 november 2021 (stuk 11);
- U.K. Home Office “*Country Policy and Information Note Afghanistan: Security situation*” van februari 2022 (stuk 12);
- La Libre “*Les Afghans aussi méritent notre aide*” van 23 maart 2022 (stuk 13);
- OSAR “*Afghanistan: risques au retour liés à « l’occidentalisation »*” van 26 maart 2021 (stuk 14);
- Hasth-e-Subh Daily “*U.S. Airstrike on a Weapons Depot Kills 30 Taliban Militants in Helmand Province*” van 8 april 2022 (stuk 15);
- Vluchtelingenwerk Vlaanderen “*Afghanistan: Juridische analyse beslissingen CGVS*” van 25 april 2022 (stuk 16);
- Nansen “*Note 2 – 22, Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers*” (stuk 17);
- 11.11.11 en UPINION “*Between a Rock and a Hard Place: Afghan Migrants in Turkey One Year after the Fall of Kabul*” van 11 augustus 2022 (stuk 18);
- een attest ter staving van integratie: getuigenis d.d. 16 mei 2023 van C.J. sociaal assistente bij Asty Moulin (stuk 19);
- een attest ter staving van integratie: een getuigenis d.d. 25 mei 2023 van I.C. een sociaal assistente bij Association Joseph Denamur (stuk 20).

3.2.2. Op 13 april 2026 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 8):

- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- EUAA “*Afghanistan – Country Focus*” van december 2023;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van mei 2024;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- UNAMA “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- COI Focus “*Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023;
- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 2 februari 2024;
- EUAA “*Afghanistan – Country Focus*” van november 2024;
- EUAA “*Afghanistan – Country Focus*” van januari 2026.

3.2.3. Middels een aanvullende nota, neergelegd door verzoeker op 21 april 2026, worden de volgende documenten neergelegd (rechtsplegingsdossier, stuk 12):

- een getuigenis inzake verzoekers schoolloopbaan van sociaal assistente C.S. van 15 april 2025 (stuk 1);
- een schoolattest van 11 december 2023 (stuk 2);
- een bewijs inzake stage in het kader van verzoekers opleiding voor het schooljaar 2024-2025 (stuk 3);
- een getuigenis van D.P. sociaal werker van 14 november 2022 (stuk 4);
- een onderscheiding en foto’s van een meubelproject waaraan verzoeker deelgenomen heeft (stuk 5);
- een attest van deelname aan een opleiding binnen de schrijnwerkerij van oktober 2024 (stuk 6);
- een dual leercontract bij C.B. van 10 september 2025 tot en met 23 augustus 2026 (stuk 7);
- een studentenovereenkomst van 3 november 2025 tot en met 12 december 2025 (stuk 8);
- een getuigenis van 6 april 2026 van F.M., eigenaar en manager van het bedrijf D.H. in Namen (stuk 9);
- een getuigenis d.d. 7 april 2026 van M.L., maatschappelijk werker (stuk 10);
- een getuigenis d.d. 7 april 2026 van S.B., maatschappelijk werker (stuk 11);
- een getuigenis van 20 april 2026 van M.V.L., sociaal werker (stuk 12).
- een getuigenis d.d. 20 april 2026 van D.L., sociaal assistent (stuk 13);

- een getuigenis d.d. 19 april 2026 van J.M. (de vriendin van verzoeker) (stuk 14);
- een getuigenis d.d. 7 februari 2026 van D.M. (de vader van verzoekers vriendin) (stuk 15);
- een ongedateerde getuigenis van A.V., een kennis van verzoeker (stuk 16);
- een rapport d.d. 17 april 2026 van klinisch psychologe C.C. (stuk 17);
- een medisch attest van 15 april 2026 van dokter E.J.N. d.d. (stuk 18).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

3.3.2. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt in het kader van de bijzondere procedurele noden het volgende uiteengezet:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige ten tijde van het indienen van je verzoek om internationale bescherming en ten tijde van je persoonlijke onderhoud bij het CGVS, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werden de persoonlijke onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; vond jouw persoonlijk onderhoud plaats in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Voorts dient hieraan nog te worden toegevoegd dat, daar waar jouw voogd en jouw advocaat stelden dat er geen rekening werd gehouden met jouw leeftijd bij de vraagstelling (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 24/11/2022, CGVS 2, p. 18 – p. 19), je er bij aanvang van beide persoonlijke onderhoud op werd gewezen dat je meer uitleg mocht vragen indien je iets niet begreep (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2), dat de vragen verduidelijkt en geherformuleerd werden telkens je aangaf de vraag niet begrepen te hebben en bijkomende vragen werden gesteld om een aantal zaken uit te klaren, hetgeen ook herhaaldelijk werd vermeld (CGVS 2, p. 11, p. 12, p. 13, p. 15, p. 16). Op 2 april 2023 werd je meerderjarig waardoor het Verdrag voor de rechten van het kind niet meer op jou van toepassing is. Wat betreft jouw huidprobleem, hetgeen voornamelijk voorkomt in stresssituaties, zoals de huisarts en jouw voogd stellen, dient te worden aangestipt dat in het medisch attest dat wordt bijgebracht ter staving hiervan, wordt geadviseerd dat je nood hebt aan een stabiele omgeving (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 03/06/2022, CGVS 1, p. 19). Hoewel je voogd aanhaalt dat jouw situatie zeer gevaarlijk is, je een keer naar de spoedafdeling werd gebracht en je een dermatoloog bezocht (CGVS 1, p. 19), toon je geen van deze zaken aan en leg je enkel een attest neer van je huisarts waarmee het door je voogd geschetste beeld niet wordt aangetoond. Er worden in dit attest verder geen aanbevelingen gedaan naar het persoonlijk onderhoud toe. Ook aangaande jouw vermeende psychologische kwetsbaarheid (CGVS 1, p. 19), dient te worden aangestipt dat uit het aangebrachte attest geen aanbevelingen naar het persoonlijk onderhoud toe blijken. Ofschoon je voogd aanhaalde dat je enkele keren naar een psycholoog ging en vervolgens naar een psychiater (CGVS 1, p. 19) moet opgemerkt worden dat uit nazicht van de lijst van de psychologencommissie – een lijst waarop men verplicht ingeschreven dient te worden als psycholoog (ook klinische psychologen dienen zich hierop in te schrijven) – blijkt dat mevrouw D.-L. niet geregistreerd staat als psycholoog en ze

bijgevolg hoogstens als psychotherapeut kan beschouwd worden. Hoewel in het attest wordt vermeld dat er een aantal sessies hebben plaatsgevonden op het einde van het jaar 2021, maar je er niet in slaagde om jouw gevoelens en gedachten onder woorden te brengen, en de sessies ondertussen gestopt zijn zoals jouw voogd ook verduidelijkt (CGVS 1, p. 19), blijkt uit dit verslag op geen enkele manier dat je niet op een volwaardige manier aan de asielprocedure zou kunnen deelnemen. Evenmin blijkt uit dit attest dat je psychologisch fragiel bent zoals je voogd beweert (CGVS 1, p. 19). Er kan weliswaar worden afgeleid dat de sessies stopgezet werden eind 2021, bijna anderhalf jaar geleden dus, maar er wordt in het attest niet verduidelijkt hoe frequent je deze psychotherapeut bezocht, noch in welke omstandigheden deze sessies plaatsvonden, noch op basis waarvan mevrouw D.-L. tot de conclusie kwam dat je psychologisch lijdt maar dit niet kunt uiten. Verder dient vastgesteld te worden dat je, ondanks de begeleiding van je voogd, geen enkel bewijs kunt neerleggen van enige verdere psychologische begeleiding. Dat noch jij noch je voogd hiertoe enige aantoonbare stappen hebben gezet het afgelopen anderhalf jaar, is niet in overeenstemming te brengen met de door jouw voogd beweerde psychologische fragiliteit. Integendeel, uit de neergelegde documenten blijkt dat je in België in staat was werk te vinden en uit te voeren zonder enige melding van enige problemen. Desalniettemin werd je bij aanvang van beide persoonlijke onderhouds gesprekken gewezen op het nemen van pauzes indien je hiertoe de nood voelde (CGVS 1, p. 3, p. 4; CGVS 2, p. 3) en werd je de kans geboden om in een tweede persoonlijk onderhoud verdere uitleg te geven (CGVS 2). Op het einde van elk persoonlijk onderhoud maakte je vervolgens ook duidelijk alle vragen en de tolk begrepen te hebben (CGVS 1, p. 20; CGVS 2, p. 18). Noch uit het verloop van de persoonlijke onderhouds gesprekken noch uit de neergelegde documenten kan dan ook worden afgeleid dat jouw psychologische staat of jouw huidproblemen een impact hadden op jouw vermogen om op adequate wijze deel te nemen aan de persoonlijke onderhouds gesprekken. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat de bijzondere maatregelen die werden genomen onvoldoende zijn. Er werd onvoldoende rekening gehouden met zijn leeftijd en maturiteit nu hij op vijftienjarige leeftijd is aangekomen in België en dertien jaar was toen hij Afghanistan heeft verlaten. De opmerkingen aan het einde van de persoonlijke onderhouds gesprekken die door verzoekers raadsman en voogd werden geformuleerd, worden in het verzoekschrift benadrukt. Volgens hen waren de vragen te gedetailleerd en werd bij deze vragen geen rekening gehouden met zijn jonge leeftijd. Op vele vragen kon hij immers niet antwoorden omdat hij dit door zijn leeftijd niet of onmogelijk kon weten. Verzoeker verwijst ook naar zijn reeds neergelegde stukken, met name een medisch attest van een oor-neus-keelarts over pijn aan zijn neus, een medisch attest van een huisarts die stelt dat hij last heeft van eczeem en een attest van een psychotherapeut.

Verzoeker legt middels een aanvullende nota d.d. 21 april 2026 nog de volgende stukken neer: een rapport van C.C., klinisch psychologe d.d. 17 april 2026 (stuk 17). In dit rapport wordt aangegeven dat verzoeker sinds 19 februari 2024 bij haar in behandeling is. Hij heeft last van “moodswings”, een extreme vermoeidheid, slaapstoornissen, geheugenproblemen, zwarte gedachten. Verzoeker neemt antidepressiva in. Zij meent dat indien de komende periode geen verbetering is in zijn situatie een psychiatrische opvolging geadviseerd wordt. Ook wordt een medisch attest neergelegd van dokter E.J.N. d.d. 15 april 2026 (stuk 18). In dit medisch attest wordt verklaard dat verzoeker last heeft van eczeem door stress.

De Raad merkt op dat van een minderjarige verzoeker niet dezelfde mate van precisie en detaillering kan worden verwacht als van een volwassene. Dit neemt evenwel niet weg dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat een verzoeker, zelfs minderjarig, coherente verklaringen kan afleggen over de kernaspecten van zijn persoonlijk relaas. Uit de gehoorverslagen blijkt dat de protection officier zijn vraagstelling heeft aangepast aan het profiel van verzoeker, verduidelijkingen heeft gevraagd wanneer antwoorden onduidelijk waren en verzoeker meermaals de gelegenheid heeft geboden om zijn verklaringen aan te vullen of te corrigeren. De Raad ziet in het administratief dossier geen aanwijzingen dat verzoeker de gestelde vragen systematisch niet begrepen zou hebben gelet op zijn jonge leeftijd en medische situatie.

De Raad stelt verder vast dat de neergelegde medische en psychologische stukken melding maken van onder meer vermoeidheid, slaapproblemen, geheugenproblemen, stemmingswisselingen en stressgerelateerde klachten. Uit deze stukken blijkt evenwel niet dat verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud niet in staat was om op adequate wijze deel te nemen aan het gehoor of geen coherente verklaringen kon afleggen. Evenmin bevatten deze stukken een concrete beoordeling van de impact van de vastgestelde klachten op zijn vermogen om de relevante feiten correct en consistent weer te geven.

Vervolgens benadrukt de Raad dat er geen sprake is van een zodanige impact op zijn cognitieve vermogens of communicatieve vaardigheden dat dit met een bijzondere terughoudendheid had moeten worden beoordeeld. Uit de neergelegde stukken blijkt niet dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet in staat was om op adequate wijze deel te nemen aan de procedure. Anders dan verzoeker voorhoudt, blijkt aldus uit de bestreden beslissing dat verweerder de aangehaalde persoonlijke omstandigheden niet buiten beschouwing heeft gelaten. Deze elementen werden betrokken in de beoordeling.

Aldus stelt de Raad vast dat uit de neergelegde stukken nergens wordt uiteengezet dat verzoekers geheugencapaciteiten werden gehinderd, laat staan dat verzoeker verhinderd zou zijn op volwaardige wijze deel te nemen aan deze procedure. Aldus wordt in de neergelegde rapporten nergens aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker zijn deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen (hebben) verhinderen of bemoeilijken.

Alles in acht genomen, blijkt dat verzoekers psychologische en medische toestand terdege werd beoordeeld en in rekening werd gebracht. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er steunmaatregelen hadden moeten worden genomen.

Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt verzoeker niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omwille van volgende redenen:

(i) wat betreft verzoekers verklaringen inzake de problemen met H.R. wordt het volgende gesteld:

- de verklaringen van verzoeker over zijn problemen met H.R. zijn vaag, oppervlakkig en bijzonder onwaarschijnlijk. Verzoeker stelt dat zijn problemen begonnen nadat zijn vader geld leende voor een bouwproject voor de Amerikanen gelinkt aan Provincial Reconstruction Teams (hierna: PRT). Uit objectieve informatie blijkt echter dat PRT eind december 2014 werden beëindigd, meer dan drie jaar voor de beweerde problemen en vier jaar voor het vertrek van verzoeker;
- verzoeker slaagde er niet in te duiden hoeveel geld zijn vader van H.R. had geleend, noch of zakenpartner H.M. eveneens geld had geleend, en stelde aanvankelijk enkel dat het om veel geld ging met ushr. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker plots dat het om 110 000 dollar ging, wat hij eerder ontkende te hebben gezegd. Er blijkt dat verzoeker aanvankelijk uitdrukkelijk stelde het bedrag niet te weten en dat ook H.R. dit nooit zou hebben vermeld. Dat verzoeker geen duidelijkheid kon geven en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de schuld, die de kern van zijn vrees vormt, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgestelde feiten;
- vervolgens kan verzoeker niet aannemelijk maken dat H.R. contacten had met de taliban, aangezien hij deze op geen enkele manier kan concretiseren. Ook over de vermeende connecties, zoals een neef die een groot lid van de taliban zou zijn, kan verzoeker geen verdere informatie geven. Evenmin kan hij duiden hoe zijn vader H.R. kende en beschikt hij over geen bijkomende informatie over hem. Hoewel begrip bestaat voor zijn jeugdige leeftijd, mag worden verwacht dat verzoeker meer kennis heeft over deze spilfiguur;
- ook het feit dat de problemen van de vader van verzoeker pas in 2018 startten terwijl PRT sinds eind 2014 werd opgedoekt, ondermijnt de geloofwaardigheid van de bewering dat H.R. of zijn neef een belangrijke functie bij de taliban had. In dat geval zou verwacht worden dat H.R. sneller zijn connecties bij de taliban zou aanspreken. Dat H.R. na het vertrek van verzoeker zijn broer en mogelijk zijn zus meenam maar hen weer vrijliet, is niet in overeenstemming met de bewering dat het om een belangrijke talibancommandant of diens familie gaat. Ten slotte vermeldde verzoeker bij zijn aanmelding enkel schuldenproblemen van zijn vader, zonder enige melding van een band met de taliban;
- verder moet worden gewezen op de houding van de familie van verzoeker, die niet strookt met een gegronde vrees voor vervolging. Zijn paternale oom L. ondernam niets en stapte niet naar de dorpsoudsten, noch kan verzoeker duiden of zij konden bemiddelen, terwijl verwacht kan worden dat de familie dit in een tribale samenleving zou doen, zeker aangezien dorpsoudsten wel bemiddeld hebben voor de vrijlating van zijn broer en zus. Daarnaast kan verzoeker de dood van oom L., naar aanleiding van zijn borgstelling, op geen enkele manier staven;
- verzoeker heeft amper notie van de inhoud van de dreigbrieven naar aanleiding van bovenstaand conflict en heeft onvoldoende inspanningen geleverd om deze te achterhalen. Hoewel er begrip voor is dat hij de brieven niet kan lezen, kan hij ook niet verduidelijken wat hem werd uitgelegd, noch of zijn naam vermeld stond of door wie de brieven werden ondertekend. Verzoeker kan slechts één brief neerleggen en weet niet wat met de andere gebeurde, noch hoeveel hij er ontving;

(ii) vervolgens haalt verzoeker een vrees aan voor de overheid wegens illegale activiteiten van zijn vader, maar hij maakt niet aannemelijk dat zijn vader betrokken was bij het smokkelen van stenen:

- verzoeker kan niet duiden hoe de smokkel gebeurde, wie betrokken was of welke stenen het betrof, noch waar deze werden gehaald of via welke routes. Ook over personen die betrokken waren kan hij geen verdere

informatie geven. Hoewel hij enkele kleuren en het dure karakter van de stenen vermeldt, kan hij niet uitleggen wat er speciaal aan was of wat de standbeelden inhielden;

- voorts acht het CGVS het bijzonder onwaarschijnlijk dat verzoeker gezien zijn leeftijd borg zou hebben gestaan voor alle gearresteerde personen in het huis van de commandant, terwijl hij geen enkele connectie had met deze personen en niet weet wie zij waren;

- tot slot wordt onderstreept dat verzoeker in het ongewisse blijft over de opvolging van de problemen na zijn vertrek, aangezien hij niet weet of iemand anders zijn taak als garant overnam. Hij weet niet of neven dit konden doen en informeerde zich hier ook niet over bij zijn familie. Het gebrek aan interesse en aan informatie over de evolutie van zijn problemen en de situatie in het land van herkomst wordt niet ernstig geacht en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging;

(iii) wat betreft de relatie die verzoeker heeft met zijn vader:

daar waar de voogd en de advocaat verwijzen naar de moeilijke relatie met de vader, wordt onderstreept dat deze elementen deel uitmaken van de kern van de vrees en dat van verzoeker basiskennis over de problemen mag worden verwacht, wat niet het geval is. Bovendien heeft verzoeker over dit element geen verklaringen afgelegd. Daarnaast blijft verzoeker in het ongewisse over de huidige situatie van zijn vader en heeft hij zich hier amper over geïnformeerd. Verzoeker beschikt bovendien, los van zijn vader, over een netwerk en er kan worden verwacht dat hij bij een terugkeer door hen zal worden ondersteund;

(iv) inzake verzoekers verwestering, wordt opgemerkt dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of subsidiaire bescherming niet kan worden genomen enkel op grond van langdurig verblijf en integratie. Het CGVS is enkel bevoegd het risico bij terugkeer naar het land van herkomst te beoordelen, waardoor deze elementen niet relevant zijn. Verder blijkt uit landeninformatie dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven niet volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen;

(v) er dient te worden besloten dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet;

(vi) de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien;

(vii) de neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Wat betreft de dreigbrief van de taliban wordt opgemerkt dat verzoeker nauwelijks notie heeft van de inhoud. De documenten over de werkzaamheden van zijn vader zeggen niets over de vrees in verband met de lening bij H.R. Bovendien is de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten onzeker, aangezien deze eenvoudig kunnen worden nagemaakt en er veel corruptie bestaat. Documenten over integratie in België zijn niet relevant voor de asielmotieven. Het medisch attest toont enkel lichamelijke letsels aan, maar zegt niets over de oorzaak. Ook psychologische attesten en opvolging voor huidproblemen laten niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van de vluchtmotieven;

(viii) de opmerkingen van verzoekers voogd na het tweede persoonlijk onderhoud werden meegenomen in bovenstaande analyse.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de

bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Voorafgaande opmerkingen - Landeninformatie

De Raad wijst erop dat verweerder bij aanvullende nota van 13 april 2026 (rechtsplegingsdossier, stuk 8) de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld, net zoals verzoeker middels zijn aanvullende nota van 21 april 2026. Voorts is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de Taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van oud artikel 48/3 als op grond van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren.

De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, in casu bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in zijn land van herkomst, alsook met de individuele elementen die hij zelf aanbrengt. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. In casu dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als verweerder een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad oordeelt dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie.

3.3.5. Beoordeling in het kader van de vluchtelingenstatus

3.3.5.1. Oud artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet, als omzetting van de voormalige richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), bepaalt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van boven-bedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 3, punt 5 van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de normen inzake de voorwaarden waaraan onderdanen van derde landen of staatlozen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, inzake een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en inzake de inhoud van

die bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347), definieert de term 'vluchteling' als volgt: *“een onderdaan van een derde land die zich wegens een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, buiten het land bevindt waarvan hij of zij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, wegens deze vrees, niet wil inroepen, dan wel een staatloze die zich om dezelfde reden buiten het land bevindt waar hij of zij vroeger gewoonlijk verbleef en daarheen niet kan, dan wel wegens genoemde vrees niet wil terugkeren, en op wie artikel 12 niet van toepassing is”*.

Artikel 3, punt 1 van de Verordening (EU) 2024/1347 definieert het begrip 'vluchtelingenstatus' als volgt: *“de erkenning door een lidstaat van een onderdaan van een derde land of een staatloze als vluchteling”*.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie verduidelijkt in zijn arrest van 4 juni 2026 (C-440/25), het volgende:

“28. Ten eerste moet evenwel worden opgemerkt dat verordening 2024/1347 krachtens artikel 42 ervan van toepassing is met ingang van 12 juni 2026.

29. Het staat dus niet vast dat de uitlegging van deze verordening voor de verwijzende rechter noodzakelijk is om uitspraak te doen in het hoofdgeding.

30. Hoe dan ook moet worden opgemerkt dat artikel 2, onder d), van richtlijn 2011/95, en artikel 3, punt 5, van verordening 2024/1347, waarin het begrip „vluchteling” is gedefinieerd, identiek zijn geformuleerd. Bijgevolg is de uitlegging van de uitdrukking „gegronde vrees voor vervolging” in artikel 2, onder d), van deze richtlijn relevant voor de eventuele uitlegging van dezelfde uitdrukking die in artikel 3, punt 5, van die verordening wordt gebruikt.”

Hieruit volgt dat de in artikel 3, punten 1 en 5 van Verordening (EU) 2024/1347 vervatte definities geen wijziging aanbrengen in de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. De materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend, zijn immers dezelfde gebleven.

3.3.5.2. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en aanvullende nota onder meer naar zijn jarenlang verblijf en integratie in België en de daaruit voortvloeiende vrees om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban, die hem zullen beschouwen als een ongelovige. In het verzoekschrift zet hij uiteen dat hij een heel andere kledingstijl heeft, geen lange baard heeft en in zijn vrije tijd graag naar muziek luistert. De reis naar en zijn verblijf in Europa, en meer bepaald in België – waar hij op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift bijna drie jaar verblijft – hebben een duidelijke impact op hem nagelaten. Hij heeft Afghanistan op dertienjarige leeftijd verlaten en kwam op vijftienjarige leeftijd aan in België. Verzoeker legt uit dat hij gewoontes en gedragingen oppikte, onder meer door zijn scholing, werk en meerdere praktijkgerichte opleidingen. Verzoeker acht het onmogelijk om zich te re-integreren in de Afghaanse samenleving, vooral gezien hij voor de machtsovername is vertrokken. Voor hem is het normaal om met vrouwen te praten en met hen oogcontact te maken wanneer ze een gesprek voeren, hetgeen hem in Afghanistan zijn leven kan kosten. Verzoeker benadrukt tot slot zijn herkomst uit de provincie Ghazni.

In zijn aanvullende nota d.d. 21 april 2026 gaat verzoeker in op het nieuwe Afghaanse wetboek van strafrecht. Hoewel deze regels vooral vrouwen betreffen, moeten ze worden gezien in het bredere perspectief van de ineenstorting van mensenrechten in Afghanistan door het talibanregime. Verzoeker meent dat hij zich niet kan aanpassen aan de islamitische wetten zoals die in Afghanistan worden toegepast. Hij benadrukt het feit dat er geen vrijheid is in Afghanistan en hij de vrijheid die hij vandaag de dag kent volledig zal moeten opgeven. Verzoeker verwijst naar een stuk in het kader van het DASPA-programma van het onderwijscentrum Asty Moulin in Namen (aanvullende nota d.d. 21 april 2026, stuk 1). Vervolgens begon hij in januari 2023 aan een reguliere opleiding in de richting houtbewerking en timmerwerk, nog steeds aan het onderwijscentrum Asty Moulin in Namen. Hij zat daar in het 4e, 5e en 6e jaar (aanvullende nota d.d. 21 april 2026, stuk 2). In die periode heeft hij verschillende stages gelopen (aanvullende nota d.d. 21 april 2026, stukken 3-4), heeft hij met zijn klas meegedaan aan een wedstrijd (d.d. 21 april 2026, stuk 5) en heeft hij een aanvullende opleiding gevolgd (aanvullende nota d.d. 21 april 2026, stuk 6). Sinds september 2025 is hij ingeschreven bij het CEFA in Namen en loopt hij stage bij het bedrijf C.B. (aanvullende nota d.d. 21 april 2026, stuk 7). Alle betrokkenen zijn erg tevreden over zijn werk en benadrukken dat hij zich uitstekend heeft geïntegreerd. Naast zijn studie werkt hij in het restaurant D.H. in Namen (stuk 8). Zijn baas F.M. getuigt (aanvullende nota d.d. 6 april 2026, stuk 9) dat hij correct, moedig, beleefd en respectvol is en met iedereen een goede omgang heeft. Daarnaast geeft hij aan dat hij goed Frans spreekt. Verzoeker legt ook meerdere getuigenissen neer van maatschappelijk werkers: getuigenis d.d. 7 april 2026 van M.L., maatschappelijk werker (aanvullende nota, d.d. 21 april 2026, stuk 10): zij geeft aan dat verzoeker al zeer snel gemotiveerd was om een job te vinden. Dit had vooral te maken met het feit dat de asielprocedure voor veel stress heeft gezorgd en hij op deze manier zijn gedachten kon verzetten. Verzoeker heeft alle lessen en adviezen goed opgevolgd en past zich goed aan aan de Belgische maatschappij; getuigenis d.d. 7 april 2026 van S.B. maatschappelijk werker (aanvullende nota d.d. 21 april 2026, stuk 11): In de getuigenis wordt aangegeven

dat verzoeker een goed gedrag heeft ten aanzien van zijn collega's en anderen. Hij neemt deel aan activiteiten en voert ondanks het feit dat hij veel stress heeft door zijn asielpprocedure, alle taken en opdrachten uit die hij dient te doen; getuigenis van M.V.L., sociaal werker (aanvullende nota d.d. 21 april 2026, stuk 12); in deze getuigenis wordt vermeld dat verzoeker zich nuttig bezig houdt en onder andere deelneemt aan vrijwillige activiteiten. Hij verleent veel hulp en past zich goed aan aan de normen in de Belgische maatschappij; een getuigenis d.d. 20 april 2026 van D.L., sociaal assistent (aanvullende nota d.d. 21 april 2026, stuk 13); zij geeft aan dat verzoeker goed geïntegreerd is en een positieve evolutie vertoont in zijn gedrag.

Verder legt verzoeker een getuigenis neer van zijn vriendin J.M. d.d. 19 april 2026 (stuk 14). Zijn vriendin stelt dat zij al twee jaar een relatie hebben. Zij hebben de hoop en de wens om hun toekomst samen uit te bouwen. Ze vermeldt dat verzoeker zich heeft geïntegreerd, zich aanpast aan de cultuur, een goede relatie heeft met haar familie en door hen zeer wordt gewaardeerd. Zij verwijst in dit verband naar de getuigenis die haar vader heeft geschreven. In deze getuigenis d.d. 7 februari 2026 (stuk 15) van de vader van verzoeksters vriendin wordt aangegeven dat verzoeker zich houdt aan de normen en waarden in België, dat hij zijn best doet om op alle mogelijke manieren deel te nemen aan de maatschappij en in alle gevallen positief blijft; verzoeker heeft in het verleden zijn integratie laten zien en studeert verder in het domein van schrijnwerkerij, houbewerking. Vervolgens getuigt een kennis van verzoeker (aanvullende nota d.d. 21 april 2026, stuk 16) die meent dat hij een zeer positieve instelling heeft in het leven maar ook om zijn toekomst op een mooie wijze te kunnen uitbouwen.

3.3.5.3. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 16). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de 'civic space' is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en burens), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 32-34). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de de facto-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair

onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 116).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. Hoewel decreten tegenwoordig meer geformaliseerd en gepubliceerd worden, blijven veel instructies vaag, mondeling of niet officieel bekendgemaakt. Dit leidt tot rechtsonzekerheid en ruimte voor willekeurige interpretatie en handhaving.

Op 31 juli 2024 werd door de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 43). In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 20; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische

waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 46 en 47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 48-49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 50).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) *"Focus Afghanistan. Return from abroad"* van 14 februari 2025, waarnaar de "EUAA, Afghanistan: Country Focus", van januari 2026 aangehaald door verweerder in zijn aanvullende nota verwijst, handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het *"Immigration Department"*, dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de de facto-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat

dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de de facto-overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De de facto-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen". Een bron geeft aan dat personen die worden beschouwd als 'beïnvloed' door westerse waarden, met argwaan worden bekeken en door de taliban kunnen worden gevisieerd, waarbij personen in verstedelijkte gebieden, middenveldactivisten, personen die een westerse opleiding hebben gevolgd of personen die een levensstijl hadden aangenomen die afwijkt van de plaatselijke gebruiken in het bijzonder worden genoemd (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 51).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift lijkt te impliceren, worden bijgetreden (EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"*, mei 2024, p. 57-61).

3.3.5.4. Beschermingsverzoeken gebaseerd op een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke overtuiging, godsdienst of het behoren tot een specifieke sociale groep (EUAA, “Country guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 61).

In de bestreden beslissing wordt ingegaan op verzoekers leven in België en zijn vrees bij terugkeer omwille van een verblijf in het Westen:

“Met betrekking tot de aanvullingen van jouw voogd en jouw advocaat dat je in België inspanningen hebt gedaan om je hier te integreren, je in jouw werk investeert en er onmisbaar bent, je een opleiding houtwerk volgt, je perfect Frans spreekt, je hier opgegroeid bent, je hier hebt leren lezen en schrijven en je hiertoe verschillende documenten aanbrengt (CGVS 2, p. 18, p. 19), dient te worden opgemerkt dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd jouw eventuele risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien je een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet je jou, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Wat betreft jouw verblijf en integratie in België, dient verder ook gewezen te worden op de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) waaruit niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft jouw vier jaar durende verblijf in Europa verwijzen jij, jouw voogd en jouw advocaat

naar het feit dat de taliban jou niet als een volwaardig mens of een echte moslim zou gaan beschouwen; je via de luchthaven zou terugkeren; je jouw leven zou moeten leiden zoals de taliban willen, hiermee doelend op het feit dat je een baard zou moeten laten groeien en op bepaalde tijdstippen zou moeten gaan bidden; je hier kan werken en een opleiding kan volgen; je de keuze hebt om naar de fitness te gaan; je respect krijgt van de mensen hier terwijl jouw zus in Afghanistan niet naar school kan gaan en je beïnvloedbaar bent voor de Belgische gewoonten en gebruiken op school omwille van jouw jeugdige leeftijd (CGVS 2, p. 13, p. 14, p. 19). Hierbij dient te worden aangestipt dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen (bijvoorbeeld kledij, sociale omgang,...) gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en je toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. Bovendien kan worden opgemerkt dat je ook in Afghanistan reeds jarenlang werkte (CGVS 1, p. 5). De door jou aangehaalde algemeenheden kunnen niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknutting of inperking tot onmenselijke behandeling zou kunnen leiden. Je laat dan ook na in concreto aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Voorts blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij, je advocaat alsook je voogd echter in gebreke.

Voor zover je voogd en advocaat aanhalen dat je in België je leven opbouwde en verwijzen naar je scholing en werk in 2021 en 2022 (CGVS 2, p. 18, p. 19; opmerkingen bij de notities), moet worden vastgesteld dat je tot dertienjarige of veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS 1, p. 9), waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Hierbij moet bijzondere aandacht worden verleend aan je verklaring dat je ook in Afghanistan reeds jarenlang tewerkgesteld was in een glazenwinkel en een bovenmatige zelfstandigheid had door de afwezigheid van je vader (p. 5, p. 6). Je ging tevens naar de moskee, nam deel aan begrafenissen en ging af en toe naar een madrassa (CGVS 1, p. 6) waaruit blijkt dat je duidelijk deelnam aan de Afghaanse maatschappij voor je komst naar Europa. Na jouw vertrek had je nog contact met jouw maternale oom in Afghanistan (CGVS 1, p. 5, p. 6, p. 10). Uit niets blijkt dan ook dat jij, een Tadzjiekse soennitische moslim (verklaringen DVZ d.d. 30/03/2022, vraag 5d, 9) totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, laat staan dat je hierdoor vervolging zou dienen te vrezen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De bestreden beslissing dateert van 20 april 2023. In deze dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vervolgingsvrees op wegens verzoekers verblijf in Europa. De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van de verzoeker. Het is immers een algemeen principe dat bescherming niet alleen moet worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Verzoekers huidige persoonlijke situatie en volledige individuele omstandigheden moeten in acht worden genomen. Deze kunnen immers zijn geëvolueerd sinds het nemen van de bestreden beslissing en/of er kan heden een beter zicht zijn op zijn individuele omstandigheden dan ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing van 20 april 2023, wat een impact kan hebben op de mate van (toegeschreven) verwestering of (toegeschreven) normoverschrijding. Immers is de mate van (toegeschreven) verwestering evolutief.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier en uit zijn verklaringen ter terechtzitting blijkt dat verzoeker inmiddels éénnentwintig jaar oud is en bijna zes jaar onafgebroken in België verblijft, waar hij naar school is gegaan, zich één van de landstalen eigen heeft gemaakt, een opleiding heeft gevolgd en heeft gewerkt (aanvullende nota d.d. 21 april 2026, stukken 2-3). Zijn reis naar en verblijf in Europa, en meer bepaald België, hebben een invloed op hem gehad, onder meer door zijn werk en zijn relatie met een Belgisch meisje.

Hij verliet Afghanistan op dertienjarige leeftijd en kwam als vijftienjarige in België aan. Uit de stukken die verzoeker voorlegt blijkt dat hij gewoontes en gedragingen overnam door zijn scholing en contacten met zijn omgeving. Hij volgde onderwijs en opleidingen in houtbewerking en timmerwerk, liep stages, nam deel aan activiteiten en zette zijn opleiding verder via een systeem van leren en werken. Zijn werk en inzet worden positief beoordeeld en hij is goed geïntegreerd. Daarnaast werkt hij in een restaurant, waar hij als correct, gemotiveerd en respectvol wordt omschreven. Verzoeker spreekt goed Frans, wat ook blijkt ter terechtzitting van 22 april 2026. Verzoeker legt ook getuigenissen voor van maatschappelijk werkers, die benadrukken dat hij gemotiveerd is, zich goed aanpast, actief deelneemt aan activiteiten en ondanks zijn stress zijn verantwoordelijkheden opneemt. Hij wordt beschreven als behulpzaam en goed geïntegreerd in de Belgische samenleving. Ook zijn persoonlijke situatie wordt toegelicht. Hij heeft een relatie met een Belgisch meisje, die al twee jaar duurt en ondersteund wordt door haar familie. Samen plannen zij een toekomst op te bouwen. Volgens zijn partner en haar familie is verzoeker respectvol en aangepast aan de Belgische normen en waarden. Als adolescent is hij al die tijd ondergedompeld in de Belgische samenleving en werd noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen geconfronteerd.

Zo hieruit niet noodzakelijkerwijze blijkt dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een andere manier van leven dan in Afghanistan en met westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als tiener en adolescent. Verzoeker heeft weliswaar een deel van zijn vormende jaren in het Afghanistan van voor de machtsovername door de taliban doorgemaakt, maar er kan niet aan worden voorbijgegaan dat hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren ook in België doorbrengt en heeft doorgebracht en dat deze periode in zijn ontwikkeling, waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden, essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Hierdoor is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige de facto-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. Verzoeker is in Afghanistan niet naar school gegaan en heeft slechts enkele maanden in de madrassa lessen gevolgd. In casu neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in 2018 in de periode voor de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban wel aanwezig waren maar nog niet aan de macht. In het licht van het voorgaande neemt de Raad aan dat verzoeker, bij een terugkeer naar het huidige Afghanistan, waar sinds de machtsovername door de taliban een ingrijpende verstrenging van de sociale en morele normen heeft plaatsgevonden, ernstige moeilijkheden kan ondervinden om zich opnieuw aan te passen aan een samenleving waarmee hij, gelet op zijn jonge leeftijd bij vertrek en zijn langdurig verblijf in België, nog slechts een beperkte actuele affiniteit heeft.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker zijn veranderde gewoontes en opvattingen niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken. De Raad acht het niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen alhier, al dan niet onbewust, een zekere vorm van opstandigheid of weerspannigheid kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens zijn leeftijd en individueel profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen.

Hierbij wordt aangestipt dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban, de huidige de facto-autoriteit, en zal worden geconfronteerd met een Afghaanse samenleving die sinds zijn vertrek in 2018 erg is gewijzigd. Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet daarom rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername in augustus 2021 en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven. Zoals reeds vermeld, werden deze regels en normen sinds de machtsovername door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd. Dit talibanbeleid is gedurende verzoekers afwezigheid verder geëvolueerd en verscherpt, met name wordt een zuivering van de Afghaanse samenleving nagestreefd waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen

die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de sharia, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

De Raad benadrukt verder dat de taliban op de hoogte kunnen zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. Op dorpsniveau kunnen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

De Raad stipt hierbij aan dat uit landeninformatie blijkt dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' of als bepaalde normen hebbend overschreden, het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen. De Raad meent dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt waar niet kan worden uitgesloten dat hij niet steeds het inzicht zal hebben om het 'spel te spelen', gelet op het feit dat hij reeds op dertienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten. In de mate dat verzoeker bekend was met de Afghaanse waarden en normen bij zijn vertrek uit Afghanistan in 2018, moet worden aangestipt dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving niet meer volledig de Afghaanse waarden en normen weerspiegelen waarmee verzoeker in Afghanistan is opgegroeid en die hem bekend zouden zijn.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met zijn profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven overschrijding van sociale, morele en religieuze normen. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

3.3.5.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, gelet op het cumulatief effect van verzoekers individuele omstandigheden, zoals zijn vertrek uit Afghanistan op dertienjarige leeftijd in 2018, zijn verblijf en traject in België gedurende cruciale jaren voor zijn sociale ontwikkeling, de verschillende stukken in het rechtsplegingsdossier, de verklaringen ter terechtzitting, zijn jonge leeftijd, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime en beoordeeld in het licht van de actuele landeninformatie over de algemene mensenrechtensituatie in Afghanistan, met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan op jonge leeftijd hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 3, punten 1 en 5 van de Verordening (EU) 2024/1347.

Er kan in verzoekers geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging.

Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden aangezien in casu de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van mei 2024 (p. 126).

De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is.

3.3.6. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook in de zin van vigerend artikel 3, punten 1 en 5) van de Verordening (EU)

2024/1347. Zoals reeds uiteengezet, wijzigt Verordening (EU) 2024/1347 niets aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn.

Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is noch artikel 12 van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.3.7. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET